

[Dorte Bennedsen.]

sig det, dog undtaget Håndværksrådet, som jeg forstår nu på det sidste har haft en fornyet positiv kontakt med ministeren. Det er dog ganske pudsigt, for det er ikke hver dag, man hører, at det er disse organisationer, som er formynderiske, og jeg vil altså som sagt bestrebe mig på at bære hr. Hovmands skuffelse.

(Kort bemærkning).

Hovmand (V):

Jeg ved ikke, om det var bevidst, at fru Dorte Bennedsen brugte betegnelsen »formynderisk«. Det, jeg angreb, var spørgsmålet om de mange uklare formuleringer, der er tale om i dette lovforslag. Det var spørgsmålet om de meget uklare begreber, der er tale om, selve spørgsmålet om begrebet typehuse. Hvad er et typehus? Hvad forstår fru Dorte Bennedsen ved et typehus? Selve spørgsmålet om afklaring af de ting, der er forsikret, og hvad der ikke er forsikret. Jeg står her med en liste over en lang, lang række forbehold, som forsikringsbranchen har givet udtryk for ved at opremse de ting, som efter deres overbevisning ikke bør falde ind under en forsikringsordning. Jeg synes, at det var det punkt, som jeg angreb, fru Dorte Bennedsen burde have svaret på. Det er det, der gør mig utryk. Hvis det er et kendetegn for det daglige arbejde i Forbrugerrådet i Danmark, at man er så lemfældig over for lovforslag, som behandles i folketinget, og man ikke er klar til at kræve en nærmere præcisering af de ting, der for forbrugerne er aldeles afgørende, så synes jeg nok, at man varetager forbrugernes interesser dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.).

(Lovforslag nr. L 133. Fremsat 2/12 76).

218 Ft

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Det foreliggende lovforslag indeholder et par konsekvensændringer, dels som følge af bi- standslovens ikrafttræden, dels som følge af, at vi siden den 1. november 1976 har haft en myndighedsalder på 18 år mod tidligere 20 år.

De konkrete ændringer er følgende: de afgørelser, sundhedsstyrelsen foretager vedrørende enkeltsager om tilskud til medicin, der ikke er optaget på medicintilskudslisten, skal efter forslaget endeligt afgøres af sundhedsstyrelsen. Den nuværende klageadgang til socialministeriet foreslås ophævet med den motivering, at socialministeriet ikke er nogen lægelig myndighed. Jeg er ikke sikker på, at ophævelsen af ankeadgangen er rimelig. Enkeltsagerne drejer sig tit om personer, der har været langvarigt syge, de har været under langvarige behandlinger, og den tilskudsberettigede medicin er forsøgt, men uden held, hvorefter man forsøger med endnu ikke tilskudsberettiget medicin. Før man søger sundhedsstyrelsen om tilskud, har behandlingen ofte været foretaget med det, man ansøger om, og der foreligger et positivt resultat. Umiddelbart mener jeg ikke, det er rimeligt at fjerne klageadgangen i så vigtige sager, men under udvalgsarbejdet kan vi jo få det nærmere undersøgt og også få undersøgt, hvor en eventuel klageadgang kan placeres.

Forslaget indeholder også en ændring af det centrale forhandlingsudvalg, der går ud på, at statens repræsentanter kan deltage i forhandlingen omkring overenskomsterne, dog uden stemmeret. På denne måde sikrer man et direkte samarbejde mellem staten og forhandlingsudvalget. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil lette arbejdet meget, og jeg synes, det er et godt forslag.

Endelig indeholder forslaget en ændring af betingelserne for at få tilskud til kiropraktisk behandling. Siden den 1. oktober 1974 har man efter sygesikringslovens bestemmelser kunnet få tilskud til 1 røntgenundersøgelse og 4 behandlinger inden for et år. Men vi stillede dengang en betingelse for tilskud til kiropraktisk behandling, nemlig den, at kiropraktoren skulle underrette patientens læge om diagnose og behandling. Lægerne havde ikke tilbagemeldingspligt til kiropraktorerne. Det har givet anledning til store problemer og ordningen har stort set ikke fungeret. Der er ingen tvivl om, at det vil lette på samarbejdet mellem læger og kiro-